

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 7. Quomodo sponsalia transeant in matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVBIVM VII.

Quomodo sponsalia transeant in
Matrimonium?

Respondeo: Sponsalia transire in matrimonium per omnia signa externa experientia consensus de presenti. Debet tamen reuerà in utroque esse talis consensus, saltem virtualis, aliqui nulla signa externa sufficient; quamvis ex ipsis in foro externo poterit præsumi esse matrimonium.

Signa autem ista sunt varia. Primum: Verba de praesenti; de quibus nullum est dubium.

Secundū: Copula affectu maritali post sponsalia tenata;

3. Per copulam affectu maritali post sponsalia tenata; ut patet ex Capitulo I, qui fidem, de Sponsalibus, estq; communis sententia Doctorū. Ratio est, quia contractis sponsalibus copula superueniens per se est sufficient signum expressum consensus in matrimonium; idque ex naturali rei conditio- ne, non ex iure statuto vel præsumptione. Non enim Ius facere potest ut aliquod signum sit ex pressum aut non expressum consensus, sed hoc pender ex conditione naturali signorum. Hic tamen

Notandum est Primò: Hoe signum non esse sufficient, nisi utraque pars liberè se aptet ad hunc complexum. Si enim sponsa importunitate quodammodo cogatur, non satis declarauit consensum maritali; sed potius videbitur complexus forniciarius.

An hoc locum habeat post Concilium Tridentini non est promulgatum: nam vbi hoc decretum semel promulgatum est, ibi non possunt villo modo sponsalia per copulam carnalem in matrimonium transire: eò quod ad matrimonij contractum requiratur praesentia Parochi & duorum testium. Vnum tamen casum excipio, nempe quando matrimonium fuit contractum coram Parochio & testibus, sed subrat occultum impedimentum ex defectu ætatis, eò quod altera pars non peruenisset ad pubertatem: tunc enim, sublatlo impedimento per accusum legitimæ ætatis, sponsalia illa per copulam transeunt in matrimonium. Vbi enim semel Parochus & testes adfuerunt matrimonio præsumpto, non necesse est amplius adesse, ut declarauit Pius V.

59 Tertium signum est Conatus ad copulam: per hunc enim sponsalia transeunt in matrimonium, quidquid aliqui senserint, inter quos Nauarrus & Sotus. Probatur: Quia conatus ad copulam, quando fit utriusque pleno consensu, non minus est signum expressum consensus in matrimonium, & affectus maritalis, quam copula consummata: quod enim hic non consumetur, non ex illorum voluntate pender, sed ex aliquo naturali impedimento. Itaque hic defectus cum sit omnino praeter illorum voluntatem, non impedit, quin ille conatus sit sufficient signum consensus: unde facit, ut etiam sponsalia contracta per verba de futuro, in matrimonium transeant. Dices: Capitulo ultimo de Sponsalibus, dicitur conatus non sufficient, nisi adit copula. Respondeo: Hoc intelligi debet de conatu, qui fit inuita & repugnante sponsa: hic enim non sufficient; ut sponsalia transeant in matrimonium; quia non exprimit conensem.

Quartum signum: Etiam oscula & tactus alii quando sufficiunt, ut sponsalia, quæ per verba de presenti contracta sunt inter impuberes, transeant in matrimonium; nempe si postquam ad pubertatem venerint, simul habitent, & talia vicissim permittant qualia inter solos coniuges solent. Ita Silvester, Matrimonium 2. quast. 16. Probatur ex Capitulo unico de Desponsatione impuberum in 6. vbi dicitur, Matrimonium contractum per verba de presenti inter impuberes, solum habere vim sponsalium, tamen lapsu temporis usque ad pubertatem convalescere per copulam, aut per aliquem aliud modum. Vbi per aliquem aliud modum videtur hunc modum complecti, ut explicat Glossa: nam hic modus satis explicat eos continuare affectum maritalis, quem ab initio cum contraherent, habuerunt.

Aduerte tamen hoc signum non sufficient, ut sponsalia, facta per verba de futuro, in matrimonium transeant; nam in his non significant persecutari affectus maritalis, qui nunquam fuit, sed potius persecutari affectus futuri matrimonij. Si tamen reuerà sponsi, qui contraxerunt per verba de futuro, oscula & tactus inter se permittant affectu maritali, reuerà illorum sponsalia transebunt in matrimonium; quāuis ex hoc nudo signo in foro externo contrarium iudicabitur, eo quod hoc signum per se non sufficienter exprimat consensum maritalis in huiusmodi sponsis. Vide Silvestrum supra.

Quintum Signum: solemnis traductio sponsa in domum sponsi est etiam sufficient, ut sponsalia in Matrimonium transeant. Vide Couar. I. parte. cap. 4 §. 2. & colligit ex lege Mulierem, ff. de Ritu nuptiarum. Ratio est, quia haec traductio est signum expressum affectus maritalis.

Subarratio per annulum non est per se sufficient, nisi alia signa accesserint; et si Couarruias contrarium insinuet. Ratio est, quia inter sponsos de futuro, sspè solet interire, ut dent annulum alter alteri; unde per se non significat affectum maritalis.

CAPVT IV.

De Consensu necessario ad Matrimonium?

DVBIVM I.

Qualis Consensus sit necessarius ad Matrimonium?

Respondeo: Ad Matrimonium Necessarius est consensus liber, de presenti, aliquo signo externo expressus. Prior pars patet ex Cap. Cum locum. & Cap. In fraternitate, de Sponsalibus, & Cap. Sufficiat. & Cap. Si quippe. 27. qu. 2. Ratio libet, tum quia Matrimonium impedit Christi consilia, seu statum perfectionis, quæ, sicuti nemo cogi potest ut complectatur, ita neque ut se ad ea reddat inhabilem: tum quia coactio repugnat Matrimonij bonis; non enim seruabitur fides & amor coniugalis.

Dices: Potest quis rapi in seruitutem inuitus: ergo similiter poterit inuitus iungi matrimonio.

Respondeo: Esse disparem rationem: seruitus enim est pena, quæ propter peccatum infligi potest; ita-